

ва въ Христа. Достатъчно ли е това? Върата тръбва да се обуславя отъ нѣщо. Запримѣръ, ти вървашъ въ богатия човѣкъ, защото има какво да вземешъ отъ него. Ти можешъ да вземешъ частъ отъ богатството му. Вървашъ въ мѣдреца, защото можешъ да се поучишъ отъ неговите опитности. Вървашъ въ учения, защото можешъ да придобиешъ нѣщо отъ неговото знание. Вървашъ въ светията, защото имашъ нужда отъ неговата светостъ. Дето влѣзе, светията носи свѣтлина и здраве. Учениятъ развързва хората. Лесно е да вържешъ човѣка, но мѣчно е да го развържешъ. Знание е нуждно. Нѣкои хора лесно се подаватъ на внушение. Запримѣръ, минавате край единъ познатъ и му казвате: Защо сѫ пожълтѣли очите ти? Да не си боленъ? — Не съмъ боленъ. Той казва, че не е боленъ, но не се минаватъ два дена, и заболява. Сега тръбва да изправите погрѣшката си. Идете при сѫщия човѣкъ и му кажете, че е по-добре, че очите му сѫ чисти, свѣтли. Щомъ чуе тия ободрителни думи, той ще стане отъ леглото си и следъ два-три дена ще отиде на работа. Абсолютно здравъ човѣкъ е този, който не се подава на никакво внушение. Внушението е подобно на морските вълни. За да не претърпи катастрофа, паракодътъ тръбва да е здравъ, да не допуска морските вълни да проникватъ въ него. Ако има малка пукнатина нѣкѫде, вълните проникватъ вътре и причиняватъ пакости. Мисъльта е море, по което пѫтува чо-